

Naujienu Antroji Dalis

NR. 541

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XVI METAI

ALEKSAS AMBROSE

Copyright 1960

CHICAGOS LIETUVIŲ ISTORIJA

(Tęsa)

1910 m. vasario mėnesį Hull House patalpose vaidino "Kas Nuveiks". Režisavo M. Dundulienė. Gruodžio mėnesį suruošė koncertą.

Choro valdyba mokėdavo kompozitoriui M. Petrauskui po \$5.00 už dainelių sukomponavimą.

Pirmutiniai choro vedėjai buvo: Jonas Katilius, Strumskis, P. Sarpalius, Mereckis ir kiti.

Veik per dešimt metų choras nenuilstamai dirbo. Dainos buvo pritaikytos tų laikų dvasiai ir reikalavimams. Dažniausiai dainuodavo revoliucines dainas. Vyrų choras per visą savo gyvavimo laiką pajvairindavo beveik visus progresyviškus rengimus, prakalbas ir išvaziavimus. Visuomet aukodavo savo laiką idėjoms.

Bolševikiškai audrai užėjus, choras buvo priverstas likviduotis ir neveikė per keliolika metų. Besirengiant prie 25 metų Pirmyn Choro jubiliejaus, Vyrų Choras vėl susiorganizavo, kad galėtų dalyvauti Pirmyn Choro rengime. Po rengimo kilo sumanymas palaikyti chorą ilgiau. Jis dar veikė keliolika metų, bet netrukus vėl pakriko.

Prieš Antrąjį Pasaulinį Karą choras buvo pakrikęs. Užėjus karui, kultūrininkai matė reikalo vėl jį atgaivinti. Štai ką X. S. rašo Naujienose:

"Štai ir Senoji Gvardija, Chicagos Lietuvių Vyrų Choras vėl sugrįžo prie savo užduoties ir ruošiasi prie žiemos rengimų.

"Karo našta palietė ir menininkus, nes iš jaunosios kartos, kaip pav. garsaus ir didelio Pirmyn Choro, kuone visi vyrai tarnauja Dėdei Samui, o kurie dar pasiliko, tai laukia pašaukimo, ir galima tikėtis, kad daugeliui panašių meno ir kultūros mėgėjų teks daryti pertrauką iki užsibaigęs karas.

"Senesniesiems, nors nereikia eiti į kariuomenę, tenka dirbti apsigynimo darbą. Ilgos ir nepalankios valandos daugeliui trukdo lankytis į dainų pamokas.

"Štai ir Chicagos Lietuvių Vyrų Choro, kuris susideda iš senų gražaus būrelio meno mėgėjų, keletas nebegali dalyvauti, nors ir turėdami geriausius norus dainų mokintis. Tačiau atrodo, kad šį sunkumą galima nugalėti. Galima šio Choro eiles papildyti, nes Chicaga yra pilna senų meno mėgėjų. Tad gi Chicagos Lietuvių Vyrų Choras, vienas seniausių choro, kviečia į talką palaikyti tą kultūros darbą, kol jaunuomenė bus paliuosuota iš kariuomenės".

Karui pasibaigus, choras pakriko. Pabaigoje Vyrų Choro vadovavo Kazys Steponavičius.

Chicagos Lietuvių Draugija

Originalus Draugijos vardas buvo — Chicagos Lietuvių Draugija Savitarpinės Pašalpos. Toks ilgas vardas pasirodė nepraktiškas, tai jo galūnė buvo "nukirsta".

"Metrikai" rodo, jog Draugija buvo įsteigta 1909 m. vasario 23 dieną Balkevičiaus svetainėje, 823 N. Marshfield Ave. Organizacijos sumanytojas buvo Petras M. Kaitis, žymus tų laikų Chicagos lietuvių veikėjas. Jis gyveno šiaurvakarinėje miesto dalyje ir ten biznį vedė.

Į steigiamąjį susirinkimą buvo pakviesti ir dalyvavo šie asmenys: Petras M. Kaitis, Petras Galskis, Julius Mickevičius, Kastantas Kairis, Antanas Miliauskas, Antanas Petrulis, Antanas Gricius, Vincas Čėsna, Stanislovas Šakis, Boleslovas Petrulis, Ferdinandas Derbutas, Juozas Petkus, Antanas Juška, Kastantas Pocevičius, Jonas Tumosa, Jonas Katilius, Antanas Kalnis, Augustinas Kalnis, Vincas Rutelionis, Antanas Jasinkas, Petras Remeikis, Jonas Andriulaitis, Vincas Pranaitis ir Vladas Mačiulis.

Steigiamajame susirinkime dalyvavo 24 asmenys, kurie ir tapo nariais. Iš jų du dar ir šiandien tebėra Draugijos nariais. Būtent: Jonas Katilius ir Antanas Miliauskas.

Steigiamasis susirinkimas į laikinąją valdybą išrinko šiuos asmenis: P. M. Kaitį pirmininku, Julijū Mickevičių sekretorium ir Petrą Remeikį išdininku.

Idomu dabar bus susipažinti su įsteigtos organizacijos tikslais. Tai juk buvo savo rūšies programa, kuri nustatė Draugijos siekimus, tikslus bei iš viso veikimo gaires. Štai kas Draugijos buvo numatyta veikti.

(Bus daugiau)

Dienų Skeveldros

1.

Dar kartą grįškime į "Naują rusifikacijos bangą okupuotoje Lietuvoje". Buvau beketinąs prasukti pro šalį. Bet štai to pat "Draugo" skiltyse užlikau pasikalbėjimą su St. Snarskiene "Kaip atrodo šiandien Biržai".

Ir skaitome: Kad būtų galima įvairius kasdieninius okupuotos Lietuvos gyvenimo įvykius dabar viešai atskleisti, pamatyti, kad didelė dalis lietuvių, net ir aukštas pareigas užimančių, yra taurūs patriotai ir, kad per ilgus sunkios okupacijos metus pasikeitė tik Lietuvos išviršinis vaizdas, gi savo dvasioje lietuvių tauta namuose tebėra tvirtai lietuviška.

O "svarbus pranešimas neseniai lankiusio Lietuva" skelbė Lietuvą kone kapuose. Negera yra pavojų neįvertinti, bet bloga ir pervertinti, nes tada iš anksto palaužiama valia priešintis, spirtis, kovoti.

"Pranešime" eilė tikrai neologišku teigimu:

1. "Vilniaus kraštas didžiausioje slavėjimo grėsmėje"

2. "Vilnius žmonių atžvilgiu nebeatpažįstamas. Lietuvių 33%..."

Dėl punkto Nr 1 galima paklausti: — kada (lenkų ar dabartinės okupacijos metu) lietuviškesnė Pabradė, Maišiogala, Turgeliai, Paberžė, Lentvaris, Trakai ir eilė kitų vietovių, kada?

O dėl punkto Nr 2 trumpa užuomina: — Gal tik Gedimino laikais tegalėjo Vilnius būti lietuviškesnis!

Manding, tenai, anapus geležinės uždangos, ginama Lietuva ir visa kas lietuviška, ginama visur ir visada ir ne visur pralaimima. *Nenuvertinkime tautos kovos ir ryžto už savo veidą ir savo žemę!*

Kai grįžo arch. A. Varnas, viešbutį "Vilnių" tarė lietuvišką esant. "Pranešime" rašoma: "tarnaitės kalba tik rusiškai". "Gatvių pavadinimai visur 2 kalbom". Gerai tai V. Rastenis pastebi, kad "dar visai neseniai iš maždaug 600 Vilniaus gatvių vardų 65 ar 70 buvo kitoki, negu buvo nustatyta 1939 metais". Faktas, kad parašai Vilniuje neseniai buvo dvejomis raidėmis (lietuviškom ir rusiškoms), bet — faktas! — vien lietuvių kalba parašyti.

Beje, baikime ir lietuvių 1944 m. vasarą visiško išstipimo "legendą". Ją, deja, pakartojo ir arch. Varnas. "Legendą" kūrė — sukūrė du broliai slavai: gen. Wilk (lenkų AK vadas Vilniaus apygardai) ir "gene-

ralisimas" Stalin. Tą "legendą" parvežęs Mizara sklaidė į visas šalis, norėdamas pateisinti rusų apsidimą visuose raktiniuose postuose.

Bendra išvada: *tiksliau su žiniomis iš anapus!*

2.

Kur akimi beužmestum, skardus ir giedras Amerikos rudo. Kokia gili, kaip ir dangus, prerijų tyla, ir tas laukų spalvų įvairus žydėjimas! Ne, ne, daugiau jokių ("sunkiai virškinamų") temų! Paviršium, kaip vėjas ant ežerų, ar besklaistant lyg žurnalą kur nors laukiamajame kambaryje. Tai gi, "dienos nuoramiui" ir skiriama likusios šios dienos "skeveldros".

Pradžiai keletas nekaltų klausimėlių.

a) Pernai (pavasariop) pasirodė žinutė, kad netrukus pasirodys "Literatūros Lankai". Jau ir šimet eina į pabaigą, o nėra "Literatūros Lankų". Ar gi ir... žemininkai nebeįaučia po kojomis... žemės?

b) Per I ir II liet. architektų ir inžinierių suvaziavimus žadėta išleisti A. Varno (dailininko) "Kryžių" nauja laida. Kas šiuo reikalu kalbėta per šįmetį suvaziavimą?!

c) Kuris mūs laikraštis (ir kol. žurnalistas?) gėrėjosi Aragono "Didžiąja Savaite"? Ir tarė, kad tai "Dr. Živago" Nr 2. Kodėl tas kol. žurnalistas neužsimena apie to paties Aragono knygą "Aš atidengiu kortas", ir kodėl nutyliama apie Aragono (arogantišką) bičiulytę su psichopatu F. Castro?!

d) Rašoma, kad br. Vailokaičių namuos (perėmus juos rašytojų žinia) nerasta... lietuviškų knygų. Nuostabu? Ne. Tai patvirtinimas senos tiesos, kad turtas nėra kultūros rodyklė. Ak, kiek mes turime praturtėjusių tremtinių ir kiek pas juos rastumėm lietuviškų knygų?!

e) Išteks "pavyzdžių" iš gyvenimo "tautine forma".

3.

Į "užsienius" sukime vairą. Ir foto aparatą.

a) Ar beatsimenate II Pasaulinio karo metu garsią "Hitlerjugend" dainą:

"Mes žygiuosime toliau, tol, kol viskas pavirs pelenais. Šiandie mums priklauso Vokietija, o rytoj — visas pasaulis".

Šią dainą ir jos autorių Hansą Baumanną pasaulis prisiminė pernai (ar šįmet? Duodu nikelį, jei kas įspės!), kai V. Berlyne Gerhard Hauptman n'o premija paskirta kažkokiam Westrum'ui. Pasirodo, (Tęsinys 2 psl.)

Iš Vilniaus lietuvių gimnazijos pirmojo darbuočių

(Tėsinys)

Kokis bebūvo ir bebūtų tolesnis mūsų gimnazijos likimas — 1921 m. spalio 1 d. išvyrimas iš lukiškinių patalpų ir gruodžio mėn. susigrudimas Pilypo gt. siauruose 4 aukštų namuose, vėliau Varnų gt. (Ad. Jakšto); priverstinis vardo keitimas (1921 m. spalio mėn. lenkų administracijos spūriami buvome priversti nuštoti vadintis I Vilniaus vyrų gimnazija, tad išdidžiau pasivadavinome "Vytauto Didžiojo Gimnazija", vėliau dar visai mūsų vardą galingieji "globėjai" mums iškraipė (pirmojo direktoriaus su mokytojų grupe 1922 m. vasario mėn. ištrėmimas, daugelio mokytojų nevirtinimas arba traukimas iš lengvesnes sąlygas, o svarbiausia visokių Vilniaus okupantų — kapsukinių, pilsudskinių, želigovskinių, stalininių, hitlerinių, chruščiovinių — mokyklų tvarkymas ir pertvarkymas, programų kraipymas ir iškraipymas, mokytojų ir mokinių auklėjimas ir perauklėjimas, — kas padaryta — padaryta, to joks velnias nebeišgraus.)

V.

Ir stoja dabar ties manim toš mano ne tiek gal vestos, kiek gyventos mokyklos kairie 1915-1922 m. įvykėliai ir brangūs veidai, kurių kiti priklauso labiau pasireiškusiems Lietuvos politikoje arba tautinėje mūsų kultūroje asmenims. Čia jau 1918 m. baigiantis mokinių vieno po kito pasitraukimas į emusių organizuotus Lietuvos kariuomenę, ir 1919.1.5 mano atsivėikėjimas su išvykstančiu pirmu jos būriu. Juk ir 1926 m. perversmo, visuomenės nevienuodai vertinamo, užuomazga buvo 5 jaunų karininkų sambūryje, kurių tarpe trys — Antanas Mačinka ir du broliai (Juozas ir Kazys) Matulevičiai — yra buvę mūsų Vilniaus gimnazijos mokiniai. Dar 1918 m. rudenį mokiniai Petras Jurgelėvičius (Jurgėla), minėtasis A. Mačinka ir kiti įkūrė mūsų gimnazijoje pirmąją Lietuvos skautų organizaciją, kurią daug vėliau plačiai išgarsino žinomas Pr. Žizmaras.

1919 m. sausio mėn. ašmokai Stasys Putvinskis, Tadas Aleknavičius ir dar kas ėjo į bolševikinį karo revoliucinį komite-

tą reikalauti, kad būtų paleistas suimtas gimnazijos direktorius; žinoma, komitetas juos išvarė. Ašmokai gelbėjo jį nuo lenkiškų bausmių, drauge su juo šluodami sniego kruvas nuo šaligatvių, o mokytojais nuo policinio jo baldų pardavimo, sumesdami lenkų reikalaujamą piniginę pabaudą, kurią jis buvo atsisakęs mokėti. Man jau Vilniuje nebedirektoriaujant, 1922 ar 1923 m. rudenį buvę mano mokiniai Juoz. Čiburas, Mikas Vaidyla ir kiti, savotiškai užstodami mano garbę, Kaune sudegino savo susirinkime kun. Skrudžio prieš mane išleistą brošiūrėlę "Biržis". 1921 m. spalio 1 d. mano vos buvo sulaikyti mokiniai nuo susirėmimo su lenkų policija (bet ne nuo jos kumščių), kai ši apsupo mūsų gimnaziją ir mėtė iš jos patalpų, nutraukdama jų giedamą "Lietuvą tėvynę mūsų", į ką savo skirtame tam atžymėti eilėraštyje jaunas pasimiręs mokins V. Matulevičius vyriškai atskirtai: "Vistiak užbaigsim savo himną".

Ne vienerius metus ėjo gimnazijos sienose mokinių "Trimtas" su V. Valterio rašiniu iš astronomijos srities ir kitų straipsniais, kaip ir įvairūs paskirų klasių trumpaamžiai laikraščėliai. Dar ilgiau, 1919-1927 m. veikė mokinių meno kuopelė "Milda", mokytojų remiama ir plačiai išsišakojusi, su savo vadu dainų mokytoju Ant. Krutuliu ir veikliais dalyviais mokiniais Vincu Uždavinu, Miku Vaidyla, Al. Vileišyte (vėl. Deveniėne) ir kitais bei kitomis, su lenku konfiskuotu 1924 m. "Mildos" almanachu. O gi dar 1920 m. mokinių gelbėjimas patekusių lenkų nelaisvėn lietuvių kareivių, dėl ko ypačiai nukentėję gimnazijos raštininkas, populiarus mokinių tarpe "komendanto" vardu Tadas Aleknavičius.

Prisimena man 1920 I 27 popiežiaus vizitatoriaus arkivyskupo Achillio Ratti (vėl. popiežiaus Pijaus XI) drauge su Vilniaus vyskupu J. Matulaičiu-Matulevičium apsilankymas mūsų gimnazijoje, kur aš lietuviškai, o kun. Čibiras lotyniškai jį pasveikino ir mokinių choras sudainavo arkivyskupui labai patikusių lietu-

viškų dainų. 1920 m. Vasario 16 d. atžymėjimas mano pranešimu ir visuomenės sveikinimu tuomet Vilniuje buvusio ir pas mus apsilankiusio gen. Silvestro Zukausko. Arba 1921 m. gegužės 1 d. susirinkimas su kun. M. Reinio paskaita apie tos dienos atžymėjimo prasmę.

Būtų dar daug, daug gimnazijos dalykų ir dalykėlių, malonių ir nemalonių, saldžių ir rūgščių, bet šiam kartui bene bus jau gana. 1922 m. vasario mėn. drauge su broliu Viktoru lenkų tremiamas iš Vilniaus (brolis Vaclovas dar 1920.X.9 pėščias iš Vilniaus išėjo, nebeužrėdamas dar kartą lenkų kalėjime tupėti ir man paskiau aiškindamas: "sėdėjau to laido Pilsudskio kalėjime — dar šiaip taip, bet paršyvo Želigovskio būti kalinamas tai jau nenoriu"; mane ištrėmus ir mano žmona po kelių mėnesių lenkų iš Vilniaus buvo išstumta), palikau gimnazijoje 19 klasių su 500 mokinių, puičiu direktorium Marc. Sikėniu ir gražiu mokytojų sąstatu. Tik dar brolis Viktoras tebesipurto prisimindamas, jog buvau jį privertęs pašybos mokytį, ir juokiasi, jog jį gavęs pavaduoti kun. M. Reiny fiziką bedėstydamas.

VI

Pabaigai leisiu sau dar kiek, be jau minėtų, mokinių vardų priminti, tiek iš baigusių gimnaziją, mano metu išleistų dar be kvotimų (vėliau kvotimai buvo įvesti, dar su lenkų švietimo įstaigos atstovais — prof. St. Koncialkovskiu ir prof. J. Otrėbskiu), tiek ir dėl įvairių priežasčių jos nebaigusių. Astronomas ir mokytojas Antanas Juška, prancūzų kalbos mokytojas Alf. Šimėnas, gavęs Vilniaus gimn. brandos atestatą be kvotimų ir Kauno "Aušros" gimn. iš kvotimų leitenantas Leonas Valkūnas, mokytojas Mečys Mačernis, bolševikinis tardytojas Jurgis ir bolševikinis teisingumo min. Kėstutis Domašėvičiai, Vilniaus univ. prof. Ant. Minkevičius, matematikos mokytoja Marė Muralytė, gydytojas Vincas Kauza, lituanistė Marė Krigerytė (Skardžiuvienė), bibliotekininkė Birutė Vileišytė (Tursienė), Laimutė Grauzinienė ir Gražina Sirutienė šlapelytės, žurnalistas Rapolas Mackevičius (Mackonis), Vilniaus univ. fizikos prof. Enrikas Horodničius, politinių bylų advokatas Antanas Juknevičius, folkloristas Alfonsas Bielinis, Kostė Stašytė (Juknevičienė), lituanistė Kl. Horodničūtė (Otrėbskienė), tarybinės Lenkijos ministeris Turkijoje, Italijoje Jonas Kėstutis Drūtas (Druto), bolševikinės "Tiesos" žurnalistas Karosas, karo kapelionas kun. Kazys Juška, tapytojas Adomas Smetona, Elena Smetonaitė (Raštikienė), konsularinis darbuotojas Viktoras Čėčeta, istorikas Simas Sužiedėlis, lituanistas Juozas Sužiedėlis, poetas Stasys Santvaras (Zaleskis), kūno kultūros mokytoja ir bibliotekininkė Jadvyga Kazlauskaitė, skautų vei-

Dienu Skeveldros...

(Tėsinys iš 1-mo psl.)

kad Westrum tai Hans Baumann.

Bet be reikalo džiūgauna "Pergalė". Jei imti PEN Clubų statistiką, tai 69% nacių rašytojų priglaudė... Maskva.

b) Ceilono "dūsaujanti našlikė" "suvalstybinio" (konfiskavo) 2 didžiuosius spaudos koncernus. Nepakentė, vargšė, kritikos.

Senas spaudos (opozicinės!) "rėmimo" (prie sienos) būdas! Štai Robert St. John savo knygoje "Foreign Correspondent" (1960 m., Londone) aprašo, kaip Rumunijos (prieš II Pasaulinį karą) fašistinis Legijonas "sutvarkė" liaudininkų vadą ir žinomą žurnalistą prof. Iorga. Nagi, pagrobė, išvežė už miesto ir — į vidurį (aišku, pro burną) sukimšo kelis egzempliorius jo redaguojamo laikraščio. Po to kai nebegyvas jau "skuto" (rovė plauką po plauko), "valė" kūno galūnes (aišku, durtuvų ašmenimis) ir tt. ir tt.

c) Vienas lenkas humoristas (gal pažįstate: Wieslaw Brudzinski) rašo:

"Blogą eilėraštį dar galima būtų pakęsti, jeigu jis nesukeltų tiek blogų recenzijų".

"Seniau tikėjau gerais draugų linkėjimais. Dabar esu ateistas".

d) ir tt.

Koks gražus ruduo, ir šaukia prerijos!

J. Cicėnas

kėjas, švenčionių aps. viršininkas Mykolas Kukutis (Kivlevičius), lietuvių teatro organizatorius Juozas Kanopka, pavojų nebojėjęs ir ėjęs savo keliu patriotas, daug gavęs kentėti ir Chicagoje mirtingai suvažinėtas Vytautas Druskis.

Bet kuris vilnietis gali šį sąrašą savo žiniomis papildyti arba ir pratęsti į tuos Vilniaus lietuvių gimnazistus, kurie ten stojo ir mokėsi jau nebe mano laikais.

Los Angeles
Kalifornijoje
1960.9.16

JEI NORI ŽINOTI IR MATYTI KAS DEDASI VISAME PASAULYJE, — SKAITYK DIENRAŠTĮ "NAUJIAS"

Siunčiu CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATOROS DRAUGIAI, 1739 S. Halsted St., Chicago 8, Illinois, \$5.00 čekį spausdinamai Alekso Ambrose knygai CHICAGOS LIETUVIŲ ISTORIJA. Prašau mane skaityti šios knygos rėmėju. Kada baigsite spaudos darbą, tai man priklausantį knygos egzempliorių prašau pasiųsti tokiu adresu:

Vardas ir Pavardė .....

Numeris ir gatvė .....

Miestas ir valstybė .....

Data ..... Parašas .....

M Ū S Ū Ž I N G S N I A I

Leidžia Santara ir Sambi Sviesa Chicagoje.
Redaguoja: Rita Kavoliienė
Medžiaga siųsti: 5635 W. 22nd Pl., Cicero 50, Ill.

3 METAI

NR. 28 (105)

SAULIUS SIMOLIŪNAS

Humanistinis galvojimas ir praktinis nuoširdumas

Santrauka. Tarpžmogiškų santykių susipratęs nuoširdumas paprastai vadinamas humanišku. O mintijimo sistema, kurioje pagrindinę vietą užima rūpestis žmogum, žinoma humanizmo vardu. Humanizmas yra pasaulėžiūrinė idėja, ir jos nagrinėjimui geriausia tinka filosofinis metodas. Bet prieš humanizmo analizę ir kritiką yra užsimenama apie filosofinio galvojimo pobūdį ir objektyvumą, kad kiekvienas skaitantis galėtų be ypatingo filosofinio pasiruošimo tinkamiau sekėti mintį.

Gilesniam nagrinėjime išryškėja, kad konsekventiškas humanizmas tegali išplaukti iš humanistinio įsitikinimo. Atsitiktinis humanizmas kyla iš natūralaus socialinio bendravimo ir susidariusių papročių, pastariesiems esant be abejo įtaigotiems Vakarų kultūros, kurios pagrinduose itin ryškūs humanistiniai elementai. Todėl ir organizacijos gilesnis humanizmas priklauso nuo to, kiek giliai joje išgyvenama bei išsąmoninama humanistinė idėja.

Filosofinio galvojimo pobūdis ir vertė

Sekancijos pastabos yra apologetinės, nes šiandien visuomenėje tebegalioja filosofinio mąstymo nuvertinimas ir dėl to neužtenkamas filosofijos pažinimas.

Yra daug būdų, kaip įvertinti didžias filosofines mintis bei sistemas. Pirma, galima patikrinti sistemos aiškumą ir vidinį logiškumą panašiai kaip kokią matematinę teoriją. Bet toks priėjimas yra tik intelektualinė pratyba, nes filosofija turi ne vien tik formą, bet ir turinį, kurie šiuo atveju pasidarytų nebėsvarbūs. Patys filosofai nuneigia tokio priėjimo vertę.

Antra, bet kokia didinga filosofijos sistema atskleidžia savotišką pasaulio supratimą ir išgyvenimą. Galima žvelgti į pasaulį ir Heideggerio, ir Jasperso, ir Nykos-Niliūno akimis, pajusti jį taip turtingai, kaip jie pajuto, ir išsiaiškinti savo gyvenimo prasmę pagal jų prasmes. Tačiau, nežiūrinai kiek atskleidžiantis bus toks literatūrinis filosofijos charakterizavimas, šiame priėjime yra išleidžiami loginiai argumentai, kuriais filosofai pagrindė savo sistemų tiesą. Čia svarbu atminti, kad visos

filosofinės sistemos pretenduoja į tiesą, ir todėl tiesos klausimas yra esminis filosofiniuose nagrinėjimuose.

Trečia, filosofiniai įsitikinimai gali būti nagrinėjami istoriškai santykiyje su kultūros vystymusi, bet šis metodas yra mažiausiai tiesioginis išsuminėjimų.

Dvidešimtojo amžiaus pozityvistiniai nusiteikusiems žmonėms filosofinių sistemų kūryba bei nagrinėjimas atrodė gana ilgą laiką tuščiu užsiėmimu, nes jiems atrodė, jog tokios sistemos neįmanomos. Pagal juos, filosofija negali pasakyti nieko, ko jau neišaiškino ar vėliau nedviprasmiškai išaiškino mokslai. Filosofas, užsidaręs savo kambarėlyje, nieko kito negali pasiekti kaip tik išvesti daugybę išvadų iš saivališkai paimtos prielaidos; vien tik eksperimentuojas mokslininkas tegali pasakyti, kas atsitinka tikrovėje ir apvaldyti aplinką.

Filosofijos prasilaužimas pro pozityvizmą atėjo keliais frontais. Ir intensyvaus pozityvizmo metu didieji filosofiniai klausimai tebekilo galvojančioms žmonėms, kaip ir visais laikais, ir reikalavo atsakymo, kurio mokslai negalėjo duoti. Nesvarbu, kaip toli buvo pažengę mokslai, bet tie klausimai paliko už mokslo ribų ir neatrodė, jog jie iš viso būtų prieinami moksliniam metodui. Jie vis likdavo už atidengtos gamtos, už fizinių dėsnių, vėl atgaivindami diskredituotos metafizikos terminą. Štai trys svarbesni pavyzdžiai. Pirmas: Ar pasaulio buvimas priešingas? Antras: Ar žmogaus valios ir proto veikimas gali būti išaiškintas ir pilnai sukontroliuotas mokslinėm priemonėm? Jei taip, tai kokios vertės yra žmogaus moralė? Trečia: Ar mes tikrai suprantame pasaulį? Tie visi metafiziniai klausimai nebuvo grynai abstraktūs, bet tampriai susiję su žmogaus elgesiu. Atsakyti svarstyti metafizinių sistemų buvo tolygu pasiduoti iš šalies propagandos keliu uždedamiems ideologiniams rėmams. Kas nors vietoj idėjų pradėdavo leisti šūkius, sumasindavo visuomenę ir palenkėdavo ją barbariškam elgesiui. Tad išvadoj pasirodė, kad pergalvoti filosofiniai įsitikinimai yra viena iš svarbiausių individo savybių.

Vis dėlto moksliniam amžiuje pripažinti ir filosofinę tiesą nebuvo lengvas žingsnis.

Pradėta žiūrėti į filosofinius klausimus kaip į paradoksus, kurie negali būti nedviprasmiškai išspręsti, kadangi metafizikoje klaidingai naudojama kalba. Todėl buvo tikimasi, kad, susistematizavus kasdieninę kalbą, filosofija pranyks. Bet po ilgų ir įtemptų studijų išryškėjo, kad vidinės kalbos logika remiasi kaip tik neįmanomumu susistematizuoti kalbą. Šis antrasis filosofijos prasilaužimas pro pozityvizmą atėjo per matematikos sritį svarbiame matematikos pradžmenų atradime, būtent Kurt Goedel "Ueber formal unentscheidbare Sätze der Principia Mathematica und verwandter Systeme." *Monatshefte fuer Mathematik und Physik*, 38 (1931), 173-198.

Tokiu būdu šiandien susidarė pažiūra, kad filosofinė tiesa yra objektyvi. Iš tikro pripažįstamos dvi objektyvinės paralelinės tiesos: mokslinė ir filosofinė. Kai mokslinė tiesa atsiranda iš patirties a posteriori, tai filosofinė tiesa išaiškina patirtį a priori. Pirmutinė tiesa randasi pažinimo plotmėje, o antroji valios, suteikdama žmogaus elgesiui kryptį. A priori tiesa nei įrodoma, nei paneigiama individualių pavyzdžių, jos tikrumą laiduoja priešlaidų tikrovės apimamumas ir tikslus deduktivinis procesas.

Kalbos sistematinio pastanagos nebuvo bevaisis filosofiniam galvojimui. Iš tikro jos atnešė modernų filosofinio nagrinėjimo metodą, kuriuo šiame straipsnyje ir yra naudojama. Šis metodas išsiskiria iš anksčiau pristatytųjų savo didesniu tikslumu. Juo yra atkreipiamas ypatingas dėmesys į sąvokų tikslų apibrėžimą ir vartojimą, kad filosofinė sistema būtų lengvai ir nedviprasmiškai suvokiama. Taipogi jis apvalo filosofiją nuo bereikalingo mistiškumo, aiškiau apibrėždamas, kas yra filosofija ir kas ne.

Galima skirti filosofavimą į dvi skirtingas sritis. Pirmoji ir pati svarbiausioji yra filosofijos kūryba, bet čia jau yra kūrėjo pasireiškimas. Antroji yra filosofijos nagrinėjimas, kuris neturėtų ribotis vien tik filosofijos profesoriais, bet surasti atgarsio visuose giliau galvojančiuose žmonėse, o ypač visuomenininkuose. Žinoma, humanizmo analizė šiame straipsnyje irgi nebus originali filosofinė kūryba, bet jau surkutos filosofijos aptarimas.

Humanistinės idėjos vystymasis

I. Istorijoje. Pirmas aiškus humanizmo filosofijos suformulavimas buvo padarytas senovės graikų sofisto Protagoro. "Žmogus", jis sakė, "yra visų dalykų matas, tų, kurie yra, ir tų, kurių nėra". Sokratas irgi gali būti priskirtas prie humanistinės idėjos teoretikų, kada jis nūsikus nuo tiesos ieškojimo aplinkos daiktuose ir susidomėjo žmogaus elgesiu. Filosofijos istorikai vieningai pripažįsta, kad Protagoras ir Sok-

ratas buvo patys ryškiausi humanistai graikų filosofijoje. Šie išminčiai pirmieji pastatė žmogų pasaulio centre, nors ir nesukurdami didingų filosofinių sistemų. Tačiau ligi mūsų dienų išsamesnio humanizmo paryškimo beveik ir nesulaukta, ir tik dabar egzistencialistai prasiveržė nauja humanistine srove. Tiesa, kiekvienas didysis filosofas kalbėdavo apie žmogiškąją būtį, tačiau tik retas drįsdavo pastatyti žmogų tikrovės pagrindu. Prabėgomis dar tektų užsiminti apie ne tiek garsų šio šimtmečio pirmojo ketvirčio anglių mąstytoją F. C. S. Schiller, kuriam tikrovė yra individualaus žmogaus savęs kūrimas. Jis ir pavadinio savo minties sistemą humanizmu, nuo kurio laiko pasidarė tikslu vadinti visus žmogaus centriškumo idėjas skelbėjus humanistais, kas anksčiau buvo rezervuojama Renesanso laikotarpio klasiškinės literatūros atgaivintojams.

II. Šiandien. Humanizmo idėja ryškiausiai sušvito dvidešimtojo šimtmečio viduryje egzistencialistų raštuose. Egzistencialistai yra tikra priešingybė pozityvistams, priešpastatydami pastariesiems individualizmą, subjektyvumą, jausmingumą. Egzistencialistų išreikštas humanizmas yra sugrįžimas atgal į individo problematiką. Jų pagrindinė tezė yra, jog "būtis" (egzistencija) yra pirmiau esmės (esen-cijos)", kuri skirtinga tradicinei doktrinai "esmė pirmiau būties". Egzistencialistai tai reiškia, kad žmogaus prigimtis apspręsta gyvenimo žaismo, o ne gyvenimas žmogaus prigimtį. Todėl šie mąstytojai labai susirūpinę žmogaus individualumu: reikia stengtis visomis jėgomis atpalaiduoti žmogų nuo įvairių jungų, nes bet kokia prievarta sunaikina žmogaus nepritulgamumą.

Čia reiktų paduoti išsamesnį egzistencialistų aptarimą, tačiau vietos stoka ir prielaida, jog daugumas apie juos yra girdėję, neleidžia tai padaryti. Tetenka suminėti svarbiausius egzistencializmo skelbėjus. Egzistencialistų tiesioginiu pirmtakūnu laikomas Soeren Kierkengard, jautria meniška forma iškėlęs individo nepritulgamumą reikšmę sustingusioje krikščionybės. Šiame amžiuje egzistencialistinis judėjimas skilo į dvi dalis: ateistinę, kurioje ryškiausi atstovai yra vokiečiai Martin Heidegger ir prancūzas J. P. Sartre, ir teistinę, kur išsiskiria vokiečiai Karl Jaspers, prancūzas Gabriel Marcel ir Amerikos vokiečiai Paul Tillich. Ateistinis egzistencializmas skelbia, jog tikrovė teapsireiškia per žmogaus buvimą, žmogaus buvimui niekas kita neprilygsta ir todėl žmogaus buvimas yra begalinis vienišas. Teistinis egzistencializmas sutinka su žmogaus būties centriškumu, bet prileidžia Dievą, nes kitaip pasaulis būtų beprasmis. (ietuvių (Tęsinys i 7- pusl.)

Dr. D. Pilka...

(Atkelta iš 3-čio psl.)

sakė, jog tikisi, kad reikalus susitvarkysias ir... pakeitė pašnekėsio temą.

Mudviejų pokalbi bandė trukdyti gretimame kambary buvusi jauna, buldogų veislės, nemenkai nusipenėjusi kalaitė Penelopa. Tai vertė šeiminingą dėmesį padalinti tarp svečio ir riebulės kalaitės: pastarajai tai grasindavo kišenėje laikomu specialiu minkštu rimbeliu, tai padėdavo storulei į minkštą fotelį užsirioglinti. Man tai ėjo į naudą: gavau progą gydytoją Pilką iš įvairių laškų stebėti.

Žmonai sutartu laiku nesugrįžus, atsisveikinau ir išėjau į šilto pavakario neramią gatvę.

Sekmadienį, birželio 19 d., dėl ankstyvesnio išpareigojimo kiek pavėlavęs, nuvykau į Lietuvos Piliečių Klubo nartijos trečio aukšto salės atidarymo iškilmes, į kurias atvykti primygtinai kvietė Dr. A. Kapochy. Įeinant į salę, veik prie išėjimo durų, sutikau Dr. Domininką Pilką. Supažindino mane su žmona, pratarėm kelis sakinius ir įjėdu apleido po būvį. Daktaras Pilka atrodė žvalus ir lieknas, nelyginant, dešimtmečiu atjaunėjęs. Buvo maždaug dešimta valanda vakaro.

Jau būdamas New Yorko paėdangėje, birželio 29 d. tapau užklaustas: ar Bostone miręs Dr. Domininkas Pilka nėra buvęs mano giminaitis? Tuo būdu sužinojau apie šio gydytojo — kultūrininko nelauktą birželio 27 dienos mirtį. Apleido gyvenimą jau peržengęs 70 metų slenkstį.

Pagarbos žodžiai velionių pamenant

Dr. Domininkas Pilka atstovavo tai lietuvių gydytojų Amerikoje skaitlingajai grupei, kurie nesitenkino vien tik pasirūpinti profesija, bet ėjo į mases pildydami kultūrininkų misiją. Jisai mokė tautiečius lietuvių bendrinės ir taisyklingos kalbos, parašė ir išleido populiarų lietuvių kalbos gramatiką, parūpino Latio anglų-lietuvių bei lietuvių ir anglų žodyno antrąją laidą. Be to, rašė periodikoje, kultūros sklaidime rišosi su platesniais tautiečių rateliais. Savo pastoge mielai užleisdavo naujosios išsivijios literatūriniais susirinkimams. Dalyvavo pašalpinės SLA organizacijos fraternalinėje veikloje. Darė visa tai kukliai, tyliai, nesiafišiodamas, "garbės" negaudydamas, palikdamas sektiną pavyzdį.

Ši kuklyji, iš paprastų žodžių ir iš dienyno pasisemtų faktų, vainiką dedu ant tolimo Dr. Domininko Pilkos kapo, bandydamas bent šiuo — mažai efektingu — būdu pareikšti velioniui nuoširdžios pagarbos žodžius. Jaučiuosi nusidedąs, nesugebėdamas giliau ar prasmingiau atskleisti mirusiojo

UNITED PRESS - NAUJIENU Photo
Dojores Anne Baker, 25 metų, iš Cleveland, Ohio, kuri Izraelio pasienyje buvo pagrobta Jordanijos kareivių ir iškalinta 10 dienų.

UNITED PRESS - NAUJIENU Photo
Charles Dillon (Casey) Stengel, pasižymėjęs Yankee vadovas, kurio vadovavimo metais Yankees per 12 metų laimėjo 10 atsižymėjimų ir septynis pasaulinius čempionatus, buvo pašalintas iš savo pareigų dėl seno amžiaus. Stengel sulaukė 70 metų.

giminaičio būdą ir siekimus. Tie norai, troškimai, tos pastangos, manuoju nuėjutimu, buvo žymiai gilesnio ar netgi spontanesnio pobūdžio, negu netobula plunksna pajėgia atskleisti. Lieka tik nepaslepiamas pasitenkinimas, kad Pilko giminės intelektualas paliko apie save šviesų prisiminimą, kad nebeprasmingai gyvenimą išgyveno.

Apie tai išdrįstu dabar viešai prakalbėti, nenustodamas vilties, jog Dr. Domininko Pilkos įdomi asmenybė dar susilauks tobulesnio ir išsamesnio lietuvių spaudoje apibūdinimo.

PRIETELIAU, GERIAUSIA
DOVANA SAVO DRAUGAMS
— UZSAKYTI "NAUJIENAS"

NORTH SIDE GRAPE DISTRIBUTORS
550 W. Kinzie Street (Kinzie & Jefferson), Chicago 10, Ill.
VYNUOGIŲ PIRKLIAI — MUSCATEL — ZINFANDEL
ALICANTE — CARIGNANE
Atdara šiokeidieniais 7—5 val. ir sekmdieniais 7—2 val.
Telef. CAnal 6-3230.

APLANKYKITE SAVO TĖVYNĖ!

Vykite patogiai ir komfortiškai žinomu

M.S. BATORY

Gdynia America Line laivu, iš Kanados uostų iki Gdynios Baltijos pakraštyje (Lenkijoje); ir iš ten traukiniu arba automobiliu į visas Rytų Europos dalis.

Batory — tai modernus, be dėmesio švarus laivas, su nepaprastai gražiai išpuoštais svečių kambariais ir patogiomis erdvėmis kalboms. Jūs pasidžiaugsite šiltu draugiškumu, tradiciniai puikiais valgiais ir mandagiu patarnavimu, siekiančiu patenkinti keleivius ir jiems padėti.

Iškilminga švenčių kelionė Iš Quebec'o — Gruodžio 7

Ankstyvesnė kelionė iš Montrealio —
Lapkričio 10 d.

275 svarų bagažas asmeniui NEMOKAMAI.
Pasiimkite savo automobilį.

Dėl rezervavimo ir informacijų pasitarkite su savo vietiniu kelionių agentu arba

GDYNIA AMERICA LINE

192 BAY STREET TORONTO, CANADA

BEN GELLER "The Name Behind the Brand"

OFFERS THE YEARS BEST DEAL ON THE

NEW 1961 CHEVROLET

TOP DOLLAR
FOR YOUR
PRESENT CAR

IMMEDIATE DELIVERY
ON A BRAND NEW
CHEVROLET

WE NEED YOUR CAR!

NEW & USED CARS

SERVICE & PARTS

3400 W. OGDEN

3729 W. OGDEN

"WHAT BEN SAYS - BEN DOES"

PASINAUDOK PATIKIMU, KRUOPŠČIU IR GREITU MŪSŲ FIRMOS PATARNAVIMU

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., INC.

Licensed by INTOURIST

SIUNTINIAI SIUNČIAM I SOVIETŲ RUSIJĄ

LIETUVA, UKRAINA, BALTGUDIJA, LATVIJA, ESTIJA, IR KITAS RESPUBLIKAS.

135 WEST 14th STREET
NEW YORK 11, N. Y.
Tel.: CHelsea 3-2583

141 Second Avenue
NEW YORK CITY
Tel. GRamercy 5-7430

322 Fillmore Ave.
BUFFALO 6, N. Y.
Tel. MOhawk 2674

1855 West 47th St.
CHICAGO 9, ILL.
FRontier 6-6755

39 Raymond Plaza W.
NEWARK, N. J.
Tel. MARKET 2-2877

359 West Broadway
SO. BOSTON 27, MASS.
Tel. AN 8-5040.

MŪSŲ SKYRIAI

132 Franklin Ave.
HARTFORD, CONN.
Tel. CHapel 6-4724

11339 Jos. Campau
DETROIT 12, MICH.
Tel. Townsend 9-3980

3216 Sunset Blvd.,
LOS ANGELES 26, CALIF.
Tel. NORmandy 5-9887

Tik vyriausioji įstaiga
atdara kasdien nuo 9-6;
Sekmdieniais nuo 9-4.

900 Literary Road
CLEVELAND 13, OHIO
Tel. Tower 1-1461

632 W. Girard Ave.
PHILADELPHIA 23, PA.
Tel. WAlnut 5-8878

217 Hennepin Ave.
MINNEAPOLIS, MINN.
Tel. FEderal 2-4908

Mūsų didžiulė firma turėdama tūkstančius patenkintų klientų 100% garantuoja pristatymą. Kiekvienas siuntinys išsiunčiamas laike 48 valandų ir adresatą pasiekia per 6-7 savaites (oro paštu laike 7-12 dienų). Įstaigose yra pirmos rūšies didelis pasirinkimas įvairių prekių. Reikalaukite mūsų nemokamų katalogų, kuriuose rasite informacijų apie naujas muitų normas ir patarnavimus.

Dar apie velnią...

(Tęsinys iš 11 pusl.)

kad tai neskaudu ir nepavojinga?

— Užtikrinu jus! Su mano pagalba jūs pasieksite tobulumą visai už dyką... Taigi gal norite — išmėginimui išrausime ką nors iš jūsų širdies?

— Ga-al...

— Puiku! Kas labiausiai jus apunkina?

Ivanas Ivanovičius susimąstė. Labai sunku pasakyti, kuri iš mūsų aistrelių mažiau už kitas mums miela.

— Ne, jūs jau geriau pradėkite nuo mažo.

— Man vis tiek... nuo ko įsakysite?

Ivanas Ivanovičius vėl nutilo. Nors jis ir dažnai tyrinėdavo savo sielą, bet vis dėlto — o gal kaip tik dėl to — joje viešpatavo visiškas chaosas: viskas joje buvo sumaižyta, supainiota... ir jis negalėjo rasti joje nė vieno aiškaus, vieniso, švaraus nuo pašalinių priemaišų jausmo, nors ir stropiai rausė jos turinį.

Velniams pavargo belaukdamas ir pasiūlė jam:

— Imkime ir išraukime iš jūsų širdies garbės troškimą: jūsų juk nedidelis...

— Na, gerai! — pasakė Ivanas Ivanovičius atsidusęs, — ištempkite jį man...

Velniams prisiartinę prie jo ir, palietę ranka jam krūtinę, greitai atitraukė ranką atgal. Ivanas Ivanovičius pajuto aštriai, bet maloniai diegiant, kaip kad esti traukiant rakštį iš piršto.

— O juk iš tikrųjų tai neskaudu... — su palengvėjusia širdimi pasakė Ivanas Ivanovičius. — Leiskite žvilgtelti, koks gi buvo mano garbės troškimas...

Velniams ištiesė jam ranką, ir ant delno Ivanas Ivanovičius pamatė kažką bespalvį, mažą, susiraukšlėjusį, panašų į skarmaliuką, kuriuo ilgai buvo sluostomasi dulkės.

Pažiūrėjęs Ivanas Ivanovičius į savo garbės troškimą ir atsidusęs tylutėliai pasakė:

— Bet, žinote... — kai atsimeni, kad tai vis dėlto mano širdies dalelė... gaila!

— O gal norite, aš išrausiu jums ir gailęstį?

— N-n... kaipgi aš būsiu be jo?

— Kokia iš jo nauda?

— Na, žinote tai geras žmogiškas jausmas...

— Na, o ką jūs pasakysite apie pagiežą?

— O, ją tai — šalin! Ją tai — velniop! O, atsiprašau...

— Niekis... nesirūpinkite...

Vienas vėl palietė Ivanui Ivanovičiui krūtinę, ir vėl žmogus pajuto diegiant. Ir vėl ant velnio delno gulėjo kažkas skleidžias rūgštų kvapą ir panašus į skarmalėlį...

— Ta-aip, — pasakė Ivanas Ivanovičius, suraukęs nosį, — mat, kokia ji... natūralios išvaizdos...

— Prie jos daug primaišyta

bailumo, — pasakė velnias.

— Šit kaip... hm... Bet pasakykite, susimildamas, kodėl mano visų jausmų toks... drebutiškas sudėjimas? Tartum medūzos...

— Toks jau jūsų likimas, gerasis Ivanai Ivanovičiaus — pasakė velnias ir pasibiaurėdamas numetė nuo delno ant grindų savo paciento širdies dalelę.

— O aš jau pradedu jaustis kažkaip ypatingai, — pranešė Ivanas Ivanovičius, įsiklausydamas į savo širdies plakimą.

— Malonu?

— Lengviau... erdviau pasidarė krūtinėje.

— Ar tęsti operaciją?

— Aš... nieko prieš...

— Ką jūs dar turite?

— Taigi... visokius... apskritai, visa tai, ką turi žmonės.

— Pavyzdžiui, pyktis?

— O, taip! Žinoma... pyktis, taip... Tai yra, tiesą sakant, ne visai pyktis... — o, žinote... toksai nervingumas... susierzinimas... labai neramus jausmas!

— Pašalinti?

— Žinoma! Bet tik, prašau, atsargiau... Ten manyje viskas šiek tiek sujaukta... štai kai jūs rovėte pagiežą, aš pajutau, kaip manyje krustelėjo gėda dėl jos...

— Tai natūralu, — pasakė velnias, — net aš, matydamas

jūsų jausmus, imu gėdytis dėl jūsų... pernelyg nešvariai laikote jūs savo širdį...

— Ką gi, ar aš tuo kaltas? — atsakė Ivanas Ivanovičius.

— Juk širdis — ne dantys: jos šepetuku ir kreida nenuvalysi.

— Ir čia yra tiesos... Na tai aš operuoju?

— Aš pasiruošęs...

Ir trečią sykį velnias palietė savo ranka Ivano Ivanovičiaus krūtinę.

(Bus daugiau)

BIZNIERIAI, KURIE GARSINASI "NAUJENOS" — TURI GERIAUSIĄ PASISEKIMĄ BIZNYJE — GARSINK'S IR TU

Four Sizes of Custom Deluxe Radiant Circulators

EASY TERMS

Warm Morning

A QUALITY LINE OF GAS & COAL HEATERS & GAS INCINERATORS

Four Sizes of Economy-Priced Deluxe Circulators

TRADE — IN ALLOWANCE

QH74

The New Warm Morning GAS HEATERS

JUST LOOK AT THESE ADVANCED FEATURES...

CONVENIENT "TOP-O-MATIC" CONTROLS... located at the top rear of the smartly styled heater cabinet. No more stooping... bending... groping for the controls. WARM MORNING has put them up top. Control panel has selector switch for the Jet-Stream blower and thermostat control knob.

"PICTURE FRAME" STYLING... The great new look in heater styling. Clean-cut lines... polished chrome trim... "Perfo-Dot" top grille and front panel... long-lasting, shaded mahogany finish... all combine to give you a heater of unsurpassed beauty!

"JET-STREAM" HEAT FLOW... AT FLOOR LEVEL... puts an end to cold drafty floors. The exclusive WARM MORNING "Jet-Stream" blower, built into the heater, spreads a wide carpet of warmth over the floors of your home. Operates automatically.

FACTORY GUARANTEED... combustion chamber for 20 years! Burner for lifetime of heater! Your assurance of long, dependable service.

OGDEN STOKER SALES AND SERVICE CO.
1314 WEST GRAND AVENUE All Phones: SEeley 3-7112
CHICAGO, ILL.